

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XXV. suos tamen fautores habet Philastrium, Theodoreum, Socratem,
Sozomenum, Sidonium, Auctorem Praedestinati, & Eutychetem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

muum ipsi affinxisse scribit; idcirco nempe quod Chrysostomi causam adversus Theophilum & Cyrillum defendisit: attamen veritate viatum respuisse, & temere jaētam calumniam prudenter revocasse.

XXV. Nonnullos autem contrariis ductos studiis Origeniano nomini hoc tempore faveisse comporio. Theodoretus Hærecon seriem contexens, nullum in iis Origenismum, nullos Origenistas recenset; imo vero Origenem cū laude & honore appellat. Certe totis quinquaginta annis Theodoreto vetustior Philastrius Brixiensis, qui Hæretorum item Catalogum edidit, nullam penitus fecit Origenitarum mentionem; quod in eo tamen minus mirandum est, ut pote qui Epiphanij, Hieronymi, Iohannis Hierosolymitani, Theophili, Nitriensis, & Chrysostomi altercationes atate præcesserent. Origenistas vero palam se produnt Socrates Scholasticus, & Hermias Sozomenus in Historiis suis; ita diligenter argumenta perquirunt omnia, quibus fulciri seata hac & roborari potest. Fuit ex eodem grege Sidonius Apollinaris, fuit & Auctor Prædestinati æqualis temporum illorum, à Iacobo Sirmondo in lucem editus, studium suum aduersus Origenem præ se ferens, & errores ipsius Operibus admittens, à tallariis, & librorum adulteratoribus Hæreticis intrusos & alpersos fuisse gnaviter contendens. Fertur etiam ex libris Origenis instrutus ad impietatem & armatus Eutyches, impurus Hæreticus, unicam in Christo naturam posuise. Adeo diversa homines de Origenis doctrina hac temestate sentiebant.

SECTIO TERTIA.

I. Rursus è Palæstine monasteriis Origenismus emergit. II. Origenistas apud Iustinianum accusat Sabas. III. Origenismum paſſim spargunt Nonnus & Leontius; IV. & aliquanto post Nonni discipuli Theodosius & Domitanus Origenismi causa crudelia multa perpetrant. V. Sarabaste unde dicti. VI. Origenistarum gesta Imperatori renuntiatur Gelasius Laura Praefectus, ab ejus adiuto excluditur; huic in reditu defuncto succedit Georgius Origenista; Georgio Iustinianus, Cassiano Conon, orthodoxus orthodoxo. Antiocheno Synodus. VII. Epistolam ad Menam aduersus Origenem scribit Iustinianus: VIII. cuius Epistola summa representatur. IX. Theophanis somnum. Iohannes Philoponus origeniffat. D X. Trium Capitulorum causa aliquanto post ventilaris cæpta est. XI. Edictum aduersus Tria Capitula promulgat Imperator, unde Schismata multa oriuntur. XII. Resfocescit Origenismus in Palæstina. Synodus Quinta celebratur; XIII. & damnat Tria Capitula. Hinc magnis moībus Ecclesia conturbatur. XIV. Vitrum in Quinta Synodo de Origene actum sit. XV. Quid in ea aduersus Origenem constitutum sit, exponitur. XVI. Nova in Origenismum facta odij accusatio; XVII. que prodeuntibus subinde anni paulatim obsoletivit. Infensos sibi tamen nonnullos identidem Origenes natus est; XVIII. Græculos precipue: à Latinis vero benignius exceptus est. XIX. Oracula divinitus editum S. Mechtildi de salute Origenis. Guidonis & Platina de Origeni judicium. Hujus causam tuentur Iohannes Picus, & Iohannes Nauclerus. Factet ipsi quoque Iohannes Trittemius, sed circa errorum ipsius defensionem. XX. Primus Origenis Opera prelo committit Iacobus Merlinus, & pro eo Apologiam scribit; unde Masses & Beda conveitio appetitur. XXI. Defendunt Origenem Erasmus, Ferrarius, Sixtus Senensis, Genebrardus, & Haloxius; eundem impugnant Baronius, & Bellarminus; Lutherus, & Beza: incerta Scultetiratio: aquiores in eum se gerunt Effencius, Possevinus, Gretserus, & Binetus.

I. **S**VPERIORES turbas, velut de compaō, multorum annorū inducæ consecutæ sunt, Origenisno faventibus quidem multis, pluribus etiam adversantibus, sed utrisque vel prementibus fententiam, vel citra discordiam aperientibus; quoad è Palæstina monasteriis nova tursum dissensionis flamma erumpens, maximum in Ecclesia peperit incendium. Nam cum ex eteris à S. Saba asceteris per nefas exiissen monachi quidam perduelles, & ad torrentem Thecum in Palæstina novam Lauram exstruxissent circiter annum Christi 517. reconciliatus cum illis Sabas, decorata à se & amplificata ipsorum Lauræ Iohannem quemdam præfecit. Scribit Cyrius monachus, testis locuples, ut qui his locis & temporibus vixerit, morti proximum Iohannem hujusmodi vaticinium edidisse. Ecce veniens dies, in quibus qui presentem locum habiant, desincent à recta fide, & extol-

Cyril. in
vit. S. Sa-
bæ. 49. 50.